

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1: Euwe als clubspeler	9
1912 - Schaak- en Damclub (SDC).....	9
1914 – Amsterdamsche Schaakclub (ASC).....	10
1918 – VereEnigd Amsterdamsch Schaakgenootschap (VAS)	11
1962 – Max Euwe	14
1975 – Volmac Rotterdam	15
Hoofdstuk 2: Euwe als wereldkampioen, zijn voorgangers en opvolgers.....	18
Emanuel Lasker	18
José Raul Capablanca.....	26
Alexander Aljechin.....	36
Mikhail Botvinnik	44
Vassily Smyslov	49
Tigran Petrosian, Mikhail Tal en Boris Spassky	54
Bobby Fischer.....	56
Hoofdstuk 3: Euwe als correspondentieschaker.....	59
Euwe – Ståhlberg in het Volk	60
Tiende Nederlands Kampioenschap	68
Hoofdstuk 4: Euwe in de Nederlandse kampioenschappen	73
Den Haag 1919.....	73
Nijmegen 1921.....	73
Amsterdam 1924	77
Utrecht 1926.....	77
Amsterdam 1929	77
Den Haag 1933.....	78
Amsterdam 1938	79
Den Haag 1942.....	81
Amsterdam 1948	84

Amsterdam 1950 & Enschede 1952	86
Amsterdam 1954 & Den Haag 1955	89
Hoofdstuk 5 Euwe in het open kampioenschap van Volmac 1976-77	90
Vorrunde.....	91
Finaleronde.....	94
Hoofdstuk 6 Euwe als simultaanspeler	97
Hoofdstuk 7: Euwe in Nederlands Indië 1930.....	109
Dirk Bleijkmans	112
Herman Meijer.....	114
Hoofdstuk 8: Biografieën	123
Johan Teunis Barendregt (1924-1982).....	123
Pierre Joseph Henry Baudet (1891-1921).....	125
Hans Bouwmeester (1929)	128
Nicolaas Cortlever (1915-1995)	131
Jacques Davidson (1890-1969)	134
Johannes Hendrikus Donner (1927-1988).....	137
Hendrik Willem Felderhof (1905-1969).....	141
George Schelto Fontein (1890-1963).....	143
Franciscus Wilhelmus Johannes Henneberke (1925-1988).....	146
Haije Kramer (1917-2004)	148
Gerardus Kroone (1897-1979)	152
Samuel Landau (1903-1943).....	154
Rudolf Johannes Loman (1861-1932)	157
Max Marchand (1888-1957)	161
Reurt Albertus Jacobus Meijer (1980-1957)	163
Willem Jan Mühring (1913-1997)	165
Emile Adolf Joseph Marie Mulder (1909-1990).....	168
Daniël Noteboom (1910-1932).....	170
Adolph George Olland (1867-1933).....	172
Gerard Cornelis Adrianus Oskam (1880-1952).....	177
Lodewijk Prins (1913-1999)	181
Willem Andreas Theodorus Schelfhout (1874-1951).....	185

Eduard Spanjaard (1909-1981).....	189
Abraham Speijer (1973-1956).....	191
Evert Straat (1898-1972)	197
Jan Willem te Kolsté (1874-1936).....	199
Carel Benjamin Van den Berg (1912-1971).....	203
Johannes Hendrik Otto Van den Bosch (1906-1994).....	205
Arnoldus Johannes van den Hoek (1921-1945)	209
Gerrit Roelof Diederik Van Doesburgh (1900-1966).....	211
Gerrit Jacob Van Gelder (1892-1978)	213
Hendrik Van Hartingsvelt (1879-1958)	216
Petrus Franciscus van Hoorn (1885-1937).....	218
Theo Daniël Van Scheltinga (1914-1994).....	221
Chris Vlagsma (1911-1985).....	223
Henri Gerard Marie Weenink (1892-1931).....	225
Arthur Joseph Wijnans (1920-1945)	228
Hoofdstuk 9: Het Nederlandse schaakleven voor Euwe	232
Amsterdam 1851,1852 & 1870 en Nijmegen 1858	232
Den Haag 1873 & Amsterdam 1874	232
Henry William Birkmyre Gifford (1847-1924).....	233
Amsterdam 1874	233
Rotterdam 1875.....	234
Gouda 1876	234
Den Haag 1877.....	235
Amsterdam 1878	235
Rotterdam 1879 & Gouda 1880.....	236
Den Haag 1881.....	237
Levi Benima (1938-1922)	237
Den Haag 1882.....	238
Christiaan Messemaker (1821-1905).....	239
Rotterdam 1883.....	239
Gouda 1884	240
Dirk van Foreest (1862-1956)	240

Den Haag 1885.....	241
Utrecht 1886.....	241
Arnold Engelinus van Foreest (1863-1954).....	241
Amsterdam 1887.....	242
Joan Diderik Tresling (1868-1939).....	243
Rotterdam 1888.....	245
Amsterdam & Gouda 1889.....	245
Louis van Vliet (1854-1932).....	246
Den Haag 1890.....	248
Jan Frederik Heemskerk (1867-1922).....	248
Arnoldus van Rhijn (1844-1923).....	249
Norman Willem van Lennep (1872-1897).....	249
Utrecht 1891.....	250
Amsterdam 1892.....	250
Groningen 1893.....	251
Rotterdam 1894 & Arnhem 1895.....	251
Dirk Bleijkmans (1875-1944).....	252
Willem Barend Hendrik Meiners (1862-1927).....	253
Julien Jean Rudolphe Moquette (1873-1945).....	253
Leiden 1896.....	254
Utrecht 1897.....	254
Den Haag 1898.....	255
Amsterdam 1899.....	257
Groningen 1900.....	257
Hendrick Hein Strick van Linschoten (1879-1945).....	258
Haarlem 1901.....	259
Benjamin Leussen (1876-1924).....	259
Rotterdam 1902.....	261
Hendrik Diderik Bernhard Meijer (1852-1925).....	261
Boudewijn Johannes Van Trotsenburg (1873-1938).....	263
Hilversum 1903.....	264
Johannes Fredericus Samuel Esser (1877-1946).....	265

Leeuwarden 1904	268
Hermanus Johannes den Hertog (1872-1952).....	268
Scheveningen 1905.....	269
Arnhem 1906	270
Utrecht 1907.....	272
Haarlem 1908	272
Leiden 1909	272
Delft 1912	275
Amsterdam 1913	275
Amsterdam 1916	276
Levie (Louis) Gans (1871-1947).....	276
Panopticum.....	277
Alexander Rueb (1882-1959).....	278
Willem Adriaan Maria Jozef Fick (1887-1971)	279
Den Haag 1919.....	281
Hoofdstuk 10: Partijen uit simultaanvoorstellingen	282
1912-1920.....	282
1921-1929.....	283
1930 Nederlands Indië.....	286
1930-1938.....	298
1942-1950.....	307
1950-1960.....	321
1960-1970.....	335
1970-1981.....	336
Hoofdstuk 11: Overige partijen.....	343
Index	349
Clubbladen en Jubileumboeken	358
Gedenkboeken.....	359
Biografieën.....	359
Overige Boeken.....	359
Schaakrubrieken	360
Schaaktijdschriften:	360

Toernooiboeken	361
Overige bronnen.....	362

HOOFDSTUK 2: EUWE ALS WERELDKAMPIOEN, ZIJN VOORGANGERS EN OPVOLGERS

Euwe, de vijfde wereldkampioen, heeft tijdens zijn carrière acht wereldkampioenen getroffen. Drie hiervan waren zijn voorgangers, vijf zijn opvolgers. Van alle wereldkampioenen van 1886 tot en met 1975, heeft Euwe alleen niet tegen Spassky gespeeld. Steinitz overleed in 1900.

EMANUEL LASKER

De in Nederland zo geliefde tweede wereldkampioen Emanuel Lasker heeft flink huis gehouden onder de Nederlandse schakers. In geen officiële partij was een Nederlander in staat van Lasker te winnen. Met een beetje fantasie bestaat hierop één uitzondering. De in 1854 te Amsterdam geboren Louis van Vliet versloeg Lasker in het toernooi van Amsterdam in 1889. Van Vliet was echter reeds in de jaren 1860 naar Engeland verhuisd en kreeg in 1872 de Britse nationaliteit.

Als één Nederlander in staat moet zijn geweest om dit te doorbreken, was dit toch Euwe. Euwe heeft hiervoor drie keer de kans gehad, in Mährisch Ostrau in 1923, in Zürich in 1934 en in Nottingham in 1936. Zijn score 0 uit 3. In alle drie de partijen is een bepaald patroon te ontdekken. Euwe kwam goed uit de opening, pakte het initiatief, verspeelde dit, liet de remisekansen liggen en verloor.

In Nottingham tenslotte blunderde Euwe in een tot dat moment uitstekend gespeelde partij.

Lasker,E. - Euwe,M.

Nottingham (13) 25.08.1936

1.d4 d5 2.c4 c6 3.Pf3 Pf6 4.e3 Lf5 5.Ld3

Dit biedt wit zelfs nog minder winstkansen dan het gebruikelijke 5. cxd5 waarbij ook zwart hier met de manoeuvre 5. ... Dc8 en Pfd7 een aangename stelling heeft.

5. ... e6 6.cxd5

Op eerst 6. Lxf5 exf5 7. cxd5 antwoordt zwart met Pxd5.

6. .. Lxd3 7.Dxd3 exd5

De stelling die nu is bereikt, is gelijk aan een variant uit de Caro-Kann met verwisselde kleuren. (1. e4 c6 2. d4 d5 3. exd5 cxd5 4. c3 etc.) waarin zwart – in dit geval wit – moet kiezen tussen een minderheidsaanval op de damevleugel of in het centrum wil doorbreken met e4. Lasker verkiest de tweede methode die hem niet meer dan remise zouden moeten opleveren.

8.Pc3 Ld6 9.0–0 0–0 10.Te1 Pbd7

Wits volgende zet kon niet worden voorkomen.

11.e4 dxe4 12.Pxe4 Pxe4 13.Dxe4

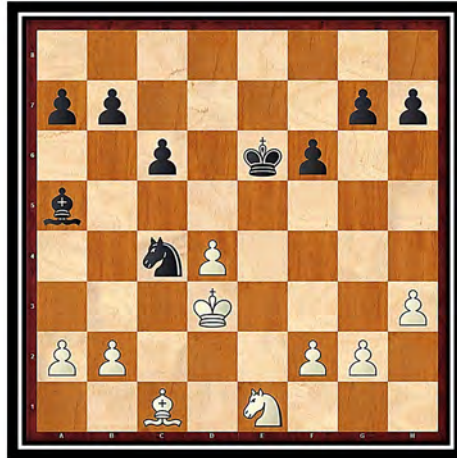
Dit lijkt op een remisestelling omdat na zwarts volgende zet verdere afruil wordt geforceerd. Wit heeft geen objectieve reden om de remise uit de weg te gaan omdat het alternatief 13. Txe4 Df6 zwart aanvalskansen geeft.

14. ... Te8 14.Dxe8+ Dxe8 15.Txe8+ Txe8 16.Kf1

Op dit moment had de partij remise gegeven kunnen worden, met een betere reden dan veel andere partijen tijdens dit toernooi. Dat het geen remise werd, kwam omdat niemand remise aanbood om verschillende redenen. Lasker, absoluut op de hoogte van het feit dat de geïsoleerde pion geen zwakte is, was licht in het nadeel en Euwe, de nieuwe wereldkampioen, voelde zich verplicht zijn kleine voordeel uit te buiten. Het uiteindelijke ongelukkige resultaat veranderde het verloop van het toernooi.

**16. ... Pb6 17.Ld2 f6 18.Te1 Txe1+ 19.Pxe1 Kf7 20.Ke2 Ke6 21.h3 Pc4 22.Lc1 Lc7 23.Kd3
La5?? (diagram)**

Deze zet is inderdaad heel moeilijk te begrijpen omdat ook de antwoorden 24. Pc2 en 24. Kxc4 Lxe1 25. Le3 zwart geen voordeel geven.

24.b4!

De rest van de partij spreekt verder voor zich.

24. ... Lxb4 25.Pc2 Ld2 26.Lxd2 Pb2+ 27.Ke2 Kd5 28.Lc1 Pc4 29.Kd3 Pb6 30.Pe3+ Ke6 31.Pc4 Pc8 32.Pa5 Pd6 33.Lf4 1–0

Alexander Aljechin – The book of the Nottingham international chess tournament 1936

Een score van 0 uit 3 terwijl een score van 2 uit 3 mogelijk was. In het geval van Lasker niets opmerkelijks. Het psychologische aspect heeft weer de overhand gehad. Aan de andere kant, Euwe hoorde in de jaren 1930 tot de wereldtop, was in Nottingham zelfs wereldkampioen en Lasker diep in de zestig en dan toch.... In "De zuiverste liefde is die tussen een man en een paard, Max Pam 1975" vertelt Euwe over de blunder. "Ik had de loper nog maar net losgelaten en ik zag het. Lasker keek naar de zet. Daarna noteerde hij hem op zijn notatiepapier en zette er een vraagteken achter. Toen ging hij tien minuten nadenken en zette er nog een vraagteken achter. Pas toen speelde hij b4".

Naar aanleiding van zijn tournee in 1920 schreef Lasker een stuk in De Telegraaf waarin hij niet wilde ingaan op de vraag wat de speelsterkte was van de Nederlandse schaker, maar dat in feite toch deed.

" Op de tournee heb ik vele partijen gespeeld, met de oude meesters, als wel met jongere en talloze liefhebbers... De Hollandse schaakwereld biedt de schaakmeesters een zeer bijzonder publiek, want met zijn ernst en begrip voor de werkelijkheid verstaat het de zetten van de meesters naar waarde te schatten en van hun spel te genieten. Aan de andere kant ondervindt zich de Hollandse sterke speler nog de nadelen van hetgeen eigenlijk zijn kracht uitmaakt. Hij zal deze schaduwzijde overwinnen en dan een schaakmeester van het echte water worden. Maar thans strijdt en streeft hij nog.

JOSÉ RAUL CAPABLANCA

CAPABLANCA EN EUWE TE AMSTERDAM 1931

Ook de scores tegen de derde wereldkampioen José Raul Capablanca zijn in het nadeel van Euwe. Euwe wist in tegenstelling tot Lasker, Capablanca echter wel verslaan tijdens het AVRO toernooi in 1938, maar na achttien partijen was de eindscore $10\frac{1}{2} - 7\frac{1}{2}$ in het voordeel van Capablanca.

De eerste ontmoeting tussen Euwe en Capablanca vond plaats op 18 oktober 1920 toen Capablanca tijdens een korte tour door Nederland Amsterdam aandeed. De Telegraaf van 19 oktober 1920 meldde: "De Maestro zette er een flink gangetje achter... Hij speelde niets dan solide openingen en vermeed complicaties. Zijn stellingen waren daardoor overzichtelijker voor de toeschouwer dan die bij de séance van Lasker. De afwikkelingen verliepen hier ook veel vlotter en verassingingen kwamen hier dan ook niet voor.... Tegen het eind van de avond trad de onvermijdelijke verslapping in en blunderde Capablanca in vrij eenvoudige stellingen. De uiteindelijke score aan 30 borden tegen nagenoeg alle sterke spelers van ASC +26 -3 =2, Eén van de remises was tegen Euwe."

De eerste serieuze partij tussen Euwe en Capablanca vond op 31 juli 1922 plaats in Londen tijdens het 15e congres van de Britse Schaakbond. In de eerste ronde verloor Euwe met wit. Capablanca schreef hierover in The Times. "De jonge Euwe begon met een solide variant van de Ruy Lopez opening op basis van de 12^e partij van het wereldkampioenschap te Havana. Er is in dergelijke gevallen niets te doen dan geduld te hebben en te wachten.

Op een zeker punt wijzigde ik mijn speelwijze van Havana en dwong mijn tegenstander tot eigen initiatief.

Enige zetten later deed Euwe een zwakke zet, die hij liet volgen door een andere zwakke zet en een derde nog zwakkere zet die hem een pion en de partij liet verliezen. Dit moet het resultaat zijn geweest van zenuwachtigheid bij de Hollander. Het was zijn eerste partij in dit toernooi en hij speelde niet met het nodige zelfvertrouwen toen hij op eigen initiatief werd aangewezen. Meer vastheid zou hem een remise hebben kunnen bezorgen”.

Euwe,M. - Capablanca,J.R.

Londen (1), 31.07.1922

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 Pf6 4.0–0 d6 5.d4 Ld7 6.Pc3 exd4 7.Pxd4 Le7 8.Te1

Omdat zwart de centrumpion reeds heeft geruild, is er geen reden voor wit om Te1 te spelen. Wit had Lxc6 en Lg5 kunnen spelen.

8...0–0 9.Lf1

Het is moeilijk te beoordelen of het waard is een tempo te verliezen aan het veilig stellen van de loper. Deze zet, gespeeld door Lasker in de 12e matchpartij tegen Capablanca werd aanbevolen door Tarrasch. De meeste spelers geven de voorkeur aan Lxc6.

9...Te8 10.f3

h3 en f4 zijn krachtiger.

10...Pxd4

10...Lf8 11.Lg5 h6 12.Lh4 g6 13.Pd5 Lg7 14.Pb5 Lasker-Capablanca, Havana 1921 en wit staat uitstekend.

11.Dxd4 Le6

Om Pd7 en Lf6 te kunnen spelen. Het idee van wits volgende zet is om dit plan te bestrijden met f4. Beter zou echter zijn het eenvoudige Le3.

12.Df2 c6 13.Ld2

Op Le3 volgt Da5 met op zijn minst een gelijke stelling.

13...Db6 (diagram)

14.Pa4

Slecht. Het paard gaat uit het spel en de koning wordt blootgesteld. Beter is 14. Dxb6 axb6
15. Le3 of a4.

14...Dxf2+ 15.Kxf2 d5 16.e5

16. exd5 Pxd5 en zwart staat ook hier beter.

16...Pd7 17.g3

Dit verliest een pion. f4 was noodzakelijk.

**17...Lf5 18.Tac1 b5 19.Pc3 Lc5+ 20.Kg2 Pxe5 21.g4 Lg6 22.Kg3 h5 23.Lf4 f6 24.Lxe5 fxe5
25.Ld3 Lf7 26.g5 g6 27.Te2 Ld6 28.Kg2 Kg7 29.Tce1 Te7 30.Pd1 Tf8 31.Pf2 Le8 32.b3 Tef7
33.c4 Txf3 34.cxd5 cxd5 35.Lb1 Lc6 36.Td1 T3f4 37.Le4 Lc5 38.Pd3 dxe4 0-1**

Geza Maroczy - The book of the London International Chess Congress 1922

Het duurde zes jaar voordat Euwe en Capablanca elkaar weer troffen. Er volgden drie remises, 1928 in Bad Kissingen, 1929 in Karlsbad en 1930 in Hastings.

In juli 1931 werd reikhalzend uitgekeken naar de match over 10 partijen die voor het grootste gedeelte werd gespeeld in de Militiezaal te Amsterdam. Voor een klein aantal partijen werd uitgeweken naar Den Haag en Rotterdam. Euwe was een zeer sterke grootmeester en matches tegen Euwe konden niet meer worden gezien als "spielerei", zoals eerdere matches tegen Aljechin en Bogoljubow smalend werden genoemd, waarbij het voldoende was een kleine overwinning te behalen en het honorarium op te strijken. En Capablanca was dan wel ex-wereldkampioen maar wilde graag deze titel heroveren en zou bij een overwinning op Euwe zijn kandidatuur kracht bij zetten. Het krachtsverschil was gering en na acht remises en twee overwinningen, won Capablanca de match met 6-4, maar Euwe was wat ongelukkig en had in de vijfde en achtste partij goede winstkansen.

Euwe als wereldkampioen, zijn voorgangers en opvolgers

Hierna volgden nog twee remises, in 1934 in Hastings en 1936 in Nottingham totdat de heren elkaar voor het laatst treffen op het AVRO-toernooi in 1938. In de zevende ronde wint Capablanca maar wit maar in de 14^e ronde weet Euwe Capablanca uiteindelijk te verslaan.

CAPABLANCA WORDT DOOR EUWE EN VAN TROTSENBURG (L) VERWELKOMD DOOR EUWE OP HET CENTRAAL STATION VAN AMSTERDAM

VOOR AANVANG VAN DE EERSTE PARTIJ MET IN HET MIDDEN WETHOUDER EDUARD POLAK VAN AMSTERDAM

Hoofdstuk 8 - Biografieën

18. ... Lg7 19.Lxd6 exd6 20.Pg5 Pc7 21.Dxh7+ Kf8 22.Pxf7 1-0

MAX MARCHAND (1888-1957)

Max Marchand werd op 24 november 1888 geboren te Amsterdam. In maart 1912, op 23-jarige leeftijd komen wij de naam van Marchand voor het eerst tegen als hij namens het VAS aan een laag bord meespeelde in de teamwedstrijd tegen ASC In hetzelfde jaar speelde hij een aantal kleine toernooien, waaronder in de tweede klasse van het Nederlands kampioenschap te Delft. Marchand was een vaste gast in het Amsterdamse café de Ysbreeker waar schakers zonder een vaste club elkaar ontmoetten.

In 1913 nam zijn speelsterkte enorm toe. Hij kwam dan ook uit in de hoogste groepen en won toernooien, waaronder de jaarlijkse paaswedstrijd van het VAS voor Van Hartingsvelt en Van Gelder. Dit zette hij voort in 1914 en werd de eerste bordspeler van het VAS waarvan Marchand in 1912 lid was geworden. In 1914 won Marchand de wintercompetitie van het VAS en speelde namens Nederland mee in Nijmegen in de wedstrijd tegen Rijnland. In 1916 bewees Marchand tot de beste schakers van Nederland te behoren door met overmacht het Nationale toernooi te Amsterdam te winnen, een toernooi dat werd gezien als een soort Nederlands kampioenschap dat voor het laatst in 1912 werd gespeeld. De oorlog was de reden dat Marchand zich lange tijd niet internationaal kon meten. Hiervoor kreeg hij in juli 1916 slechts eenmaal te mogelijkheid. In Kopenhagen eindigde hij op een gedeelde tweede plaats.

Een interessante match met oudgediende Olland in 1917 ging nipt verloren en na een aantal redelijke resultaten in de jaren 1917 en 1918 bereikte Marchand zijn hoogtepunt van zijn carrière in 1919. In augustus speelde hij mee in het Victory Tournament van Hastings waarin zich een merkwaardig incident voordeed in de partij tegen Capablanca. In een zeer goede stelling verloor Marchand na 19 zetten door tijdsoverschrijding.

Hoofdstuk 8 - Biografieën

De zeer voor de hand liggende 20e zet voerde Marchand niet uit in de veronderstelling dat de eerste tijdscontrole pas op de 40e zet was en niet op de 20e zet waarna Capablanca de partij opeiste. In het najaar won Marchand samen met Réti het najaar toernooi van het VAS en in december het Nederlands kampioenschap te Den Haag.

MARCHAND, D'AUMERIE EN GEUS SCHEVENINGEN 1915

In 1920 won Marchand de sterke winterwedstrijd van het VAS, speelde hij sterk in Bromley en in de tweede groep van Göteborg, speelde hij matches met Euwe, Winter en Scott maar eindigde hij ook een aantal keren met 0 uit 3 als laatste in een aantal lokale toernooien en trok zich nagenoeg volledig terug uit de schaakwereld. Marchand zagen wij slechts nog terug in een teamwedstrijd van het VAS en voor het laatst in 1922 in de landenwedstrijd van Nederland tegen Duitsland. Na 1922 werd op schaakgebied niets meer van Marchand vernomen. Hij werd postzegelhandelaar in zijn woonplaats Baarn. Op 26 april 1957 overleed Marchand op 68-jarige leeftijd te Baarn.

Euwe en Marchand hebben twintig partijen tegen elkaar gespeeld en deze partijen vonden allen plaats in de jaren 1919 en 1920. Daar troffen de twee elkaar in de wedstrijden van het VAS en de traditionele teamwedstrijd tussen ASC en VAS. Marchand was in deze periode op zijn hoogtepunt en Euwe in opkomst. Marchand was in 1919 nog duidelijk sterker. De match over 10 partijen in 1920 bleef keurig en balans en Euwe bleek in 1920 in de laatste onderlinge ontmoetingen de sterkste. Ook de uiteindelijke onderlinge score bleef exact in balans.

Hoofdstuk 8 - Biografieën

In 1907 vertrok Meijer van Groningen naar Nijmegen en meldde zich aan bij de schaakvereniging "Strijdt met Beleid". De komst van Meijer kwam als geroepen omdat deze club in zwaar weer verkeerde maar na de komst van Meijer weer volledig opleefde. Meijer was onbetwist de sterkste speler in Nijmegen en was met uitzondering van het jaar 1914 onafgebroken clubkampioen in de periode 1908-1946. Ook in 1953 en 1955 was hij de beste van de club. Op 16 november 1910 trad hij in het huwelijk met Wilhelmina Maria Elisabeth Hinrichs.

Meijer beperkte zich lange tijd tot het schaken op regionaal niveau. Pas in 1918 deed hij met veel succes weer mee aan de bondswedstrijd te Arnhem waar hij op een gedeelde eerste plaats eindigde met Marchand. In 1919 was hij deelnemer aan het Nederlands kampioenschap te Den Haag en had tot de voorlaatste ronde uitzicht op de titel. Als Meijer in de voorlaatste ronde met zwart van Euwe zou winnen, ging hij Marchand voorbij en was hij Nederlands kampioen. Meijer speelde vol op winst, offerde een stuk maar Euwe sloeg de aanval vrij eenvoudig af en won de partij. Marchand pakte de titel en Meijer deelde met Euwe de tweede plaats.

Een jaar later toen Euwe matches speelde tegen zowel Marchand als Meijer, bleek Euwe veel te sterk. Euwe won de match met 5½ -½. Toen in 1921 het Nederlands kampioenschap in Nijmegen werd gehouden, kon Meijer in tegenstelling tot in 1919 niet meekomen. Met een score van slechts ½ uit 7 eindigde hij op de laatste plaats. Daarna zagen wij Meijer nog slechts sporadisch terug op landelijk niveau. In de bondswedstrijden van Zwolle in 1928, Groningen in 1938 en Leeuwarden 1941 troffen wij Meijer in de achterhoede van het veld aan.

Meijer,R.A.J. - Marchand,M.

Arnhem (1), 05.08.1918

1.d4 d5 2.Pf3 c5 3.c4 e6 4.Pc3 Pf6 5.Lg5 Pc6 6.e3 Le7 7.Tc1 0-0 8.Ld3 dxc4 9.Lxc4 cxd4 10.exd4 Pd5 11.Lxe7 Dxe7 12.0-0 Pf4 13.Dd2 Df6 14.Pe4 Dh6 15.Kh1 Td8 16.g3 Pg6 diagram

17.Pf6+ Kf8 18.Dxh6 gxh6 19.Tfd1 Ke7 20.Pe4 f5 21.Pc5 Pa5 22.Lb5 a6 23.Le2 Td6 24.Pe5 b6
25.Lf3 Tb8 26.Pa4 Pxe5 27.dxe5 Txd1+ 28.Lxd1 Ld7 29.f4 Tb7 30.b4 b5 31.Pc5 Pc4 32.Pxb7
Pe3 33.Lf3 1-0

EEN DEEL VAN HET NEDERLANDS TEAM TE BRUSSEL VOOR DE WEDSTRIJDEN TEGEN BELGIË EN FRANKRIJK IN 1924 V.L.N.R. ARRIAS, MW. MEIJER, R.A.J. MEIJER, WEENINK, PICCARDT, SCHELFHOUT, EUWE, VAN HOORN, OSKAM EN RUEB

Na een kortstondige ziekte overleed Meijer op 31 oktober 1957 op 77-jarige leeftijd. In de periode 1919 tot en met 1921 troffen Euwe en Meijer elkaar 9 keer en in deze partijen behaalde hij slechts één remise.

WILLEM JAN MÜHRING (1913-1997)

Pim Mühring werd op 18 augustus 1913 geboren te Velsen. Nadat het gezin verhuisde naar Rotterdam werd Muhring als scholier aan de HBS lid van de schaakvereniging Wilhelm Steinitz. In Rotterdam won hij het persoonlijk kampioenschap door Oskam in een beslissingsmatch te verslaan. In die tijd studeerde Mühring aan de Handels Hogeschool. Vanaf het seizoen 1932-33 speelde Mühring namens de Nieuwe Rotterdamse Schaak Vereniging (NRSV) en later voor Kralingen mee in de landelijke hoofdklasse.

WILLEM BAREND HENDRIK MEINERS (1862-1927)

Willem Barend Hendrik Meiners (1862-1927) werd op 19 februari 1862 geboren te Amsterdam. Hij was een van de oprichters van het Amsterdamse Schaakclub (ASC) in 1886. Vanaf het midden van de jaren 1880 was hij regelmatig deelnemer als de bondswedstrijden maar viel zelden in de prijzen. De bondswedstrijden in 1895 en 1896 waren hierop een uitzondering Meiners was commies bij de Posterijen en Telefonie en werd in 1903 overgeplaatst van Amsterdam naar Scheveningen. Vanaf dat moment ruilde hij ASC in voor DD Van 1899 tot 1904 was Meiners ook lid van het VAS In het seizoen 1907-1908 werd Meiners clubkampioen van DD In 1911 bij het 25-jarig bestaan werd Meiners benoemd tot erelid van ASC Op dat moment had hij zich al grotendeels teruggetrokken uit het partijschaak en zich gericht op het probleemschaak. Meiners was probleemredacteur van het tijdschrift van de Nederlandse Schaakbond.

Na een jarenlange ziekte overleed op 14 augustus 1927 Meiners op 65-jarige leeftijd te Den Haag. In 1896 te Leiden won Bleijkmans dus opnieuw de bondswedstrijd met een half punt voorsprong op Van Foreest. Derde eindigt Meiners.

JULIEN JEAN RUDOLPHE MOQUETTE (1873-1945)

Een nieuwe naam in de eerste klasse was Julien Jean Rudolphe Moquette (1873-1945) die op een vierde plaats eindigde. Moquette werd op 19 december 1873 geboren te Sneek, studeerde Geneeskunde te Utrecht waarin hij in 1907 promoveerde met het proefschrift "Geneeskundige onderzoekingen over Volksvoedingen in de Gemeente Utrecht". Vanwege zijn beroep verhuisde naar Rotterdam en Den Haag waar hij laatstelijk als schoolarts werkzaam was.

De schaak carrière van Moquette heeft niet lang geduurd. Hij debuteerde in 1895, speelde in Leiden in 1896, in Den Haag 1898 en was een opmerkelijk deelnemer aan de eerste internationale hoofdklassewedstrijd te Amsterdam in 1899.

Moquette was lid van de schaakvereniging Utrecht en verantwoordelijk voor de komst van Steinitz naar de domstad in 1896. Van de hand van Moquette verscheen in mei-juni nummer van het Tijdschrift van de Nederlandse Schaakbond in 1896 een zeer uitgebreid en openharig interview met Steinitz.

Moquette was redacteur van het tijdschrift, in 1912 vicevoorzitter en van 1913 tot 1919 voorzitter van de Nederlandse Schaakbond. Moquette overleed op 9 februari 1945 op 71-jarige leeftijd.

LEIDEN 1896

DE BROERS GOUWENTAK IN ACTIE TIJDENS DE WEDSTRIJD TE LEIDEN 1896. IN HET MIDDEN DIRECT ACHTER HET BORD DE BROERS D. EN A. BLEIJKMANS ALS AANDACHTIG TOESCHOUWER.

Er waren vele lokale deelnemers in Leiden. Hieronder Esser die zijn debuut maakte in de tweede klasse.

UTRECHT 1897

In 1897 werd in Utrecht voor het eerst een Hoofdklasse geformeerd. Vijf spelers speelden in een dubbelronde competitie tegen elkaar. Het verschil tussen de winnaar Loman met 5 uit 8 en nummer 4 Te Kolsté met 4 uit 8 bedroeg maar één punt. Op een gedeelde tweede en derde plaats troffen wij Bleijkmans en Olland, wiens beste tijd nog moest volgen.

Ook de overige groepen waren sterk bezet met spelers die de komende jaren nog van zich zouden laten horen, waaronder Esser, H.D.B. Meijer, Leussen en Strick van Linschoten.

DE DEELNEMERS AAN DE BONDSWEDSTRIJD TE UTRECHT 9-13 AUGUSTUS 1897 STAAND V.L.N.R. VAN DER MEULEN, LEUSSEN, ??, MEINERS, BENIMA, STRICK VAN LINSCHOTEN, ESSER, D. BLEIJKMANS, SPEET, A. BLEIJKMANS ZITTEND V.L.N.R WIELING, WESTENDORP, BOERMA, LOMAN, ??, VAN RHIJN, MEIJER, OLLAND, TEN TUSSCHEDÉ, ??

DEN HAAG 1898

In 1898 bestond de Nederlandse Schaakbond 25 jaar en werd in Den Haag het jubileumtoernooi gehouden. Het was het sterkst bezette toernooi tot dan want onder de elf spelers waren nagenoeg alle toppers van de partij. Tresling won met 8½ uit 10 voor Olland met 8 uit 10. Van Foreest en Loman volgden met 6 uit 10 op gepaste afstand. Het was voorlopig de laatste bondswedstrijd in deze samenstelling.

Vanaf 1899 werd een internationale hoofdklassewedstrijd georganiseerd waarvoor ook buitenlandse spelers worden uitgenodigd.

DE DEELNEMERS AAN DE WEDSTRIJD TE DEN HAAG IN 1898. VAN LINKS NAAR RECHTS:
LOMAN, MOQUETTE, BENIMA, TE KOLSTÉ, VAN FOREEST, BLEIJKMANS, TRESLING,
HEEMSKERK, MEINERS, VAN DEN BERG EN OLLAND.

Zo langzamerhand kreeg het Nederlandse schaken ook internationaal gezien aanzien. Loman presteerde zeer behoorlijk in Engeland en speelde al mee in Duitse congressen. Benima speelde in 1883 te Londen. Van Lennep behaalde de meestertitel te Leipzig in 1894 waarbij Vijzelaar slechts op een half punt volgde. De in Leiden woonachtige en voor LSG spelende Duitse arts Oppenheim viel in de prijzen te Eisenach in 1896 en speelde samen met Bleijkmans in Keulen in 1898. In 1897 won Bleijkmans de voorronde van het Hauptturnier te Berlijn. In 1899 Esser speelde mee in de reservegroep van het toernooi te Londen.

In 1898 ontstond het idee voor een internationale hoofdklassewedstrijd. Penningmeester van de Schaakbond H.D.B. Meijer was de drijvende kracht. Hij meende dat de vorderingen die de Schaakbond had gemaakt ook verplichtingen met zich meebracht. Het buitenland zou moeten ondervinden dat de Nederlanders niet bang waren de strijd met de buitenlanders aan te gaan. Het niveau zou hierdoor omhoog gaan. Er werd een fonds opgericht van waaruit het toernooi kon worden georganiseerd.

Nadat er 653 gulden aan donaties was binnen gekomen, kon het toernooi worden georganiseerd. Er zou uiteindelijk een tekort ontstaan van 113 gulden.